

pisu žalobkyně na směnce byla jen zjištěna okolnost padělání podpisu na směnce pachatelem Aloisem G-em, což žalobkyni dle obsahu námitek bylo známo. Proto odsouzení toto není skutečností, která by nárok žalobkyně, pro který exekuce byla povolena, vůbec zrušila nebo mu vykonatelnost odnímla.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce posoudil odvolací soud věc správně, pokud uznal, že pro tuto žalobu označenou jako žalobu podle § 35 ex. ř. není zákonných předpokladů, a je zejména souhlasiti s jeho názorem, že dodatečné zjištění trestním rozsudkem pachatele padělání směnky v osobě Aloise G. není tou skutečností, jež by nárok žalované zrušovala nebo zastavovala a která by nastala po vzniku exekučního titulu, neboť padělání dovolatelčina podpisu na směnkách bylo tu a také bylo jí známo v době, kdy dostala směnečný platební příkaz (4. listopadu 1931), tedy před vznikem pravoplatného exekučního titulu, a je nerozhodné, zda již tehdy věděla, že pachatelem jest G., či zda se to dověděla až později, a kdy ten byl vlastně odsouzen. Osoba padělatele podpisu nemá tu právního významu.

Čís. 15566.

K zřízení smluvního zástavního práva ke stavbě podle § 435 obč. zák. uložením listiny u soudu se vyžaduje mimo náležitosti předepsané § 3, odst. 1 nařízení ze dne 26. března 1916 čís. 87 ř. z. též d ů k a z u, že jde skutečně o stavbu vystavěnou na cizím pozemku s úmyslem, aby na něm trvale nezůstala.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1936, R II 313/36.)

P r v ý s o u d nepovolil věřiteli na stavbě, o níž věřitel tvrdil, že jest stavbou podle § 435 obč. zák., zřízení smluvního zástavního práva uložením listiny u soudu podle § 451 obč. zák. **D ů v o d y:** Zástavní právo ke stavbě na cizím pozemku zřízené může věřitel nabýti toliko tehda, jestliže dlužník před tím nabyl práva vlastnického ke stavbě na cizím pozemku zřízené uložením listiny vypravené náležitostmi §§ 432, 433 obč. zák. (viz §§ 451, 435 obč. zák.) u soudu, což se nestalo. **R e k u r s n í s o u d** jeho žádosti vyhověl. **D ů v o d y:** V § 451 obč. zák. jest ustanoveno, jakým způsobem se nabývá zástavního práva k nemovitostem, které nejsou zapsány v knihách a ke stavbám, při čemž není v zákoně ustanoveno, že by podmínkou bylo, aby byl napřed proveden ve smyslu § 434 obč. zák. převod vlastnického práva na dlužníka.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 3, odst. 1 nařízení ze dne 26. března 1916 čís. 87 ř. z. jest soudu zkoumati žádost podanou podle §§ 435 a 451 obč. zák. v těchto směrech: 1. zda stavba, jíž se listina týká, není zapsána v žádné pozem-

kové knize, 2. zda má listina předepsané náležitosti a 3. zda není pochybnosti o osobní způsobilosti navrhovatele a po případě smluvních stran nakládati s věcí nebo o jeho oprávnění podati návrh (srovnej § 94 čís. 2 knih. zák.). Stěžovatel (vlastník pozemku) nevytýká, že by poslední dva předpoklady nebyly splněny. První předpoklad, že stavba — totiž v tomto případě nouzový domek — není zapsána v pozemkové knize, jest prokázán knihovním lustrem, neboť v žádosti a zejména v dlužním úpise ze dne 21. března 1936 jest uvedeno, že nouzový domek není v pozemkové knize vyznačen, a knihovní lustrum potvrzuje, že to souhlasí. Ale tím není vyloučeno, že jest třeba ještě důkazu, že jde skutečně o domek »nouzový«, to jest o stavbu vystavěnou na cizím pozemku s úmyslem, aby na něm nezůstala trvale, neboť to plyne z §§ 435 a 434 obč. zák., které rozlišují mezi nemovitostmi nezapsanými v pozemkové knize a mezi pouhou stavbou vystavěnou na cizím pozemku s úmyslem, aby na něm nezůstala trvale. Tento věcný zákonný předpoklad nemohl býti změněn nebo odstraněn pouhým nařízením. Žadatel nepodal v žádosti tento důkaz, bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno, aniž bylo zapotřebí zkoumati, zda se vyžaduje důkaz i o tom, že František a Františka H., proti nimž směřuje nabytí práva uložením listiny, jsou vlastníky nouzového domku.

Čís. 15567.

Veřejná obchodní společnost není oprávněna podati opravné prostředky proti usnesením vydaným v exekuci vedené proti veřejným společníkům.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1936, R I 1061/35.)

Prv ý s o u d nevyhověl návrhu vymáhajícího věřitele na pokračování v exekuci navržené a povolené proti veřejným společníkům veřejné obchodní společnosti a odložené proto, že povinná strana podala na vymáhajícího věřitele žalobu podle § 35 ex. ř. R e k u r s n í s o u d návrhu vyhověl.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs podaný do tohoto usnesení veřejnou obchodní společností, jejímiž veřejnými společníky povinni byli.

D ů v o d y:

Exekuce, o jejíž pokračování jde, byla navržena a povolena proti veřejným společníkům firmy W. N., nikoli proti této firmě samé. Ježto tato firma není zúčastněna na exekuci, o níž jde, není oprávněna podávati opravné prostředky proti usnesením vydaným v této exekuci a bylo její dovolací rekurs odmítnouti jako nepřipustný.

Čís. 15568.

Z exekuce vedené proti maloživnostníkovi jsou vyňaty psací stroj s příslušným stolem a přístroje pro účetnictví.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1936, R I 1251/36.)